

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Посебно одељење
Кж-По1-Тои 3/22
1.4.2022. године
Београд

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, Посебно одељење у већу састављеном од судија Растка Поповића, председника већа, Наде Хаџи-Перић и др Миодрага Мајића, чланова већа, уз учешће вишег саветника Александра Багаша, као записничара, у поступку за трајно одузимање имовине проистекле из кривичног дела према осуђеној АА, по захтеву Тужилаштва за организовани криминал Оик.бр.15/19 од 29.12.2020. године, одлучујући о жалбама Тужиоца за организовани криминал, осуђене – власника АА и пуномоћника АА адв. Драгана Јелића, изјављеним против решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Тои.По1 бр. 18/21 од 17.01.2022. године, на рочишту одржаном дана 01.04.2022. године у присуству заменика ТОК Наташе Трнинић, власника – осуђене АА и њеног пуномоћника адв. Драгана Јелића, донео је

РЕШЕЊЕ

УСВАЈАЊЕМ жалбе Тужиоца за организовани криминал, **ПРЕИНАЧАВА СЕ** решење Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Тои.По1 бр. 18/21 од 17.01.2022. године у ставу II, тако што Апелациони суд у Београду, Посебно одељење **УСВАЈА** захтев за трајно одузимање имовине проистекле из кривичног дела Тужилаштва за организовани криминал Оик.бр.15/19 од 29.12.2020. године, па се од осуђене АА са личним подацима као у диспозитиву првостепеног решења **ТРАЈНО ОДУЗИМА ИМОВИНА** и то вредност коју је осуђена АА примила на име купопродајне цене (19.000 евра) – противвредност од 1.547.369,50 динара према средњем курсу НБС на дан исплате, (стана у улици ... објекат ..., стан број ... на основу уговора о купопродаји са ББ из ..., као и износ од 6.000.000,00 (шестмилиона) динара, који је примила на име купопродајне цене по основу уговора о купопродаји непокретности од 26.12.2018. године, којим је продавцу ПД “....” ДОО ... чији је власник ВВ продала непокретност – пољопривредно земљиште на катастарској парцели број .... КО ..., површина 9,40 ари број ... КО ..., површине 1,49 ари и број ... КО .... површине 12,01 ари, док се жалбе осуђене АА и њеног пуномоћника адв. Драгана Јелића изјављене против решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Тои.По1 бр. 18/21 од 17.01.2022. године, **ОДБИЈАЈУ** као неосноване

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Тои.По1 бр. 18/21 од 17.01.2022. године, у ставу један делимично је усвојен захтев за трајно одузимање имовине проистекле из кривичног дела Тужилаштва за организовани криминал Оик.бр.15/19 од 29.12.2020. године, па се од осуђене АА трајно одузима имовина и то апартман ... конак "...” површине 22м² који се налази на ... спрату у згради Туризма на ... број ..., катастарска парцела ... КО ... уписан у лист непокретности ... КО ... (СКН ...), стан број ... подброј ..., површине 58м² у ... улица ... бр. ..., катастарска парцела ... КО ... уписана у лист непокретности број ... КО ..., стан број ... подброј ... површине 30м² у ..., улица ... бр. ..., катастарска парцела ... КО ... уписана у лист непокретности број ... КО ..., стан број ... подброј ..., површине 51м² у ..., улица ... бр. ..., катастарска парцела ... КО ... уписан у лист непокретности број ... КО ..., стан број ... подброј ..., површине 50м² у ..., улица ... бр. ..., катастарска парцела ... КО ..., уписана у лист непокретности број ... КО ..., те је наложено да одузетом имовином управља Дирекција за управљање одузетом имовином Републике Србије до правноснажног окончања поступка за трајно одузимање имовине, с тим да жалба не спречава дирекцију да поступи на наведени начин. У ставу два, одбијен је захтев за трајно одузимање имовине проистекле из кривичног дела Тужилаштва за организовани криминал Оик.бр.15/19 од 29.12.2020. године у делу који се односи на вредност коју је осуђена АА примила на име купопродајне цене (19.000 евра противвредност 1.547.369,50 динара према средњем курсу НБС на дан исплате) стана у улици ... објекат ... стан број ... на основу уговора о купопродаји са ББ из ..., као и износ од 6.000.000,00 динара који је примила на име купопродајне цене на основу уговора о купопродаји непокретности од 26.12.2018. године којим је продавцу ПД "...” ДОО ... чији је власник ВВ продала непокретност пољопривредно земљиште на катастарској парцели број ... КО ..., површине 9,40 ари број ... КО ... површине 11,49 ари и број ... КО ... површине 12,01 ари.

Против означеног решења жалбе су изјавили:

-Тужилац за организовани криминал, због битних повреда одредаба кривичног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да се побијано решење преиначи у ставу два и усвоји захтев за трајно одузимање имовине Оик.бр.15/19 од 29.12.2020. године, те да се предметна имовина одузме од осуђене;

-осуђена АА, због битних повреда одредаба кривичног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, као и погрешна примена материјалног права, са предлогом да се побијано решење преиначи и у ставу један одбије захтев Тужилаштва за организовани криминал за трајно одузимање имовине проистекле из кривичног дела;

-пуномоћник осуђене – власника АА, адв. Драган Јелић, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и

погрешне примене материјалног права, са предлогом да се жалба уважи и да се побијано решење преиначи у ставу један на тај начин што ће се одбити захтев Тужилаштва за организовани криминал Оик.бр.15/19 од 29.12.2020. године за трајно одузимање имовине проистекле из кривичног дела.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење је одржао рочиште, па имајући у виду све доказе који се налазе у списима, те испитујући побијано решење у оквиру дела и правца побијања истакнутим у жалбама нашао:

-жалба Тужиоца за организовани криминал је основана, док су жалбе осуђене – власника АА и њеног пуномоћника неосноване.

Побијајући првостепену пресуду због битних повреда одредаба кривичног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања осуђена – власник имовине АА, као и њен пуномоћник у изјављеним жалбама суштински указују да првостепени суд није дао јасне разлоге за закључак да је имовина која је одузета од АА стечена на незаконит начин, те да су нејасни разлози које је првостепени суд дао приликом образлагања свог става да не прихвати доказе које је извела АА, а који указују да је предметна имовина стечена на законит начин.

Међутим, овакви разлози власника – осуђене АА и њеног пуномоћника нису прихватљиви за Апелациони суд у Београду, будући да је по налажењу Апелационог суда у Београду, Посебно одељење првостепени суд правилно закључио када је у питању став један диспозитива побијаног решења да се у конкретном случају ради о имовини која је стечена на незаконит начин, односно да је предметна имовина проистекла из кривичног дела. У прилог оваквог става првостепеног суда по налажењу Апелационог суда у Београду, Посебно одељење говори пре свега чињеница да је АА пресудом Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Спк.По1 бр. 39/20 од 17.06.2020. године, која је донета на основу споразума о признању кривичног дела Ск.бр.39/20 од 09.06.2020. године, закљученог између заменика Тужиоца за организовани криминал и окривљене АА и њеног браниоца оглашена кривом због извршења кривичног дела удруживање ради извршења кривичних дела из члана 346 став 4 у вези става 2 Кривичног законика у ставу један, док је у ставу два оглашена кривом због извршења кривичног дела праће новца у продуженом трајању из члана 245 став 2 у вези става 1 Кривичног законика у вези члана 61 Кривичног законика, па јој суд најпре за кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 4 у вези става 2 КЗ утврдио казну затвора у трајању од три месеца за кривично дело праће новца у продуженом трајању из члана 245 став 2 у вези става 1 КЗ у вези члана 61 КЗ казну затвора у трајању од једанаест месеци, па је осудио на јединствену казну затвора у трајању од једне године, која ће се извршити у просторијама у којима окривљена станује у ..., улица ... бр. ... улаз ... стан број ... а у коју казну јој се урачунава време проведено на задржавању дана 15.08.2019. године и време проведено на мери забране напуштања стана уз примену електронског надзора почев од 16.08.2019. године када је мера према њој одређена до 17.06.2020. године. Истом пресудом АА је осуђена и на новчану казну у износу од 800.000,00 динара, при чему је сходно одредби члана 245 став 7 КЗ од окривљене АА одузет и новчани износ наведен у изреци цитиране пресуде.

Ставом два тачка три пресуде Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Спк.По1 бр. 39/20 од 17.06.2020. године окривљена АА је оглашена кривом и осуђена да је у периоду од 31.12.2004. године до 25.08.2019. године у ... заједно са окривљеним ГГ према коме је кривични поступак раздвојен вршила конверзију и пренос имовине у укупном износу од 200.000, евра, са знањем да та имовина потиче од криминалне делатности окривљеног ГГ у намери да се прикрије незаконито порекло те имовине и користили ту имовину, при чему је била урачунљива, свесна свог дела и његове забрањености чије извршење је хтела, тако што је окривљена АА по договору са окривљеним ГГ дана 31.12.2004. године као суинвеститор са ДД званом "...” као инвеститором закључила уговор о заједничком финансирању градње стамбено пословних објеката А, Б и Ц на катастарским парцелама број ..., ... и ... КО ... којим је уговорено да новац у износу од 200.000 евра који је окривљени ГГ претходно зајмио ДД а који потиче од криминалне делатности окривљеног ГГ представљају улагања окривљене АА у изградњи поменутих стамбено пословних објеката, те да на име овог улагања инвеститор ДД преузима обавезу да суинвеститору окривљеној АА преда у својину и државину шест стамбених јединица у стамбено пословном објекту Ц, након чега је окривљени ГГ фиктивним уговором о преносу потраживања од 28.01.2005. године, своје потраживање према ДД у наведеном девизном износу према окривљеној АА, како би се накнадно оправдало њено појављивање у уговору од 31.12.2004. године у својству суинвеститора, уместо стварног повериоца окривљеног ГГ и створио ваљан правни основ да ДД по завршетку изградње наведених стамбено пословних објеката окривљеној АА преда у својину и државину уговорених шест стамбених јединица, те је по завршетку изградње стамбено пословних објеката и добијању употребне дозволе за те објекте дана 25.12.2007. године, окривљена АА по договору са окривљеним ГГ, дана 28.01.2008. године са ДД као инвеститором, закључила анекс уговора о заједничком финансирању градње стамбено пословних објеката А, Б и Ц на катастарским парцелама број ..., ... и ... КО ..., на основу ког је окривљена АА постала власник и држалац пет станова у згради број ..., у улазу број ... у улици ... на катастарској парцели број ... КО ....., уписано у лист непокретности број ... КО ... и то стана број ... на првом спрату површине 50м², стана број ... на другом спрату површине 51м², стана број ... на другом спрату површине 30 м², стана број ... на другом спрату површине 64 м² и стана број ... на другом спрату површине 58 м² и стана број ... у улици ... број ... улаз ..., након чега су окривљени АА и ГГ као ... заједно држали и користили ту имовину иако су обоје знали да она потиче од криминалних делатности окривљеног ГГ.

Дакле, имајући у виду правноснажну пресуду Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Спк.По1.бр.39/20 од 17.06.2020. године те став два тачку три наведене пресуде која је цитирана у претходном делу образложења овог решења из исте евидентно произлази да је имовина која је побијаним решењем трајно одузета од АА и то стан број ..., површине 58 м² у улици ... број ..., те стан број ..., површине 30 м² у ..., улица ... број ..., стан број ..., површине 51 м² у ..., ... број ... као и стан број ..., површине 50 м² у ..., ... број ... стечена на незаконит начин, односно извршењем кривичног дела прања новца у продуженом трајању из члана 245 став 2 у вези става 1 Кривичног законика у вези члана 61 Кривичног законика, за које је АА

оглашена кривом цитираном пресудом која је донета на основу споразума о признању кривичног дела, те насупротив жалбеним наводима како АА тако и њеног пуномоћника и по налажењу овог суда из доказа који су изведени током овог поступка, ван разумне сумње се може извести закључак да је предметна имовина стечена на незаконит начин, односно извршењем кривичног дела, како је то правилно закључио и првостепени суд. Стога су и жалбени наводи власника АА и њеног пуномоћника, којима се првостепено решење побија уз истицање да је АА током поступка доказала да је наведену имовину стекла на законит начин, оцењени као неосновани, будући да управо на основу пресуде која је проистекла из споразума о признању кривичног дела произлази да је предметна имовина стечена на незаконит начин, односно извршењем кривичног дела, због чега се и не могу прихватити наводи одбране која је током поступка тврдила да је приложила довољно доказа за супротан закључак. Наиме, чињеница да је окр. АА предметном пресудом оглашена кривом и због извршења кривичног дела праће новца из чл. 245 КЗ, те да се као објект радње овог кривичног дела појављује управо имовина која је побијаним решењем одузета од АА, то је Апелациони суд у Београду, посебно одељење код оваквог стања ствари закључио да су без утицаја на доношење другачије одлуке жалбени наводи АА и њеног пуномоћника, којима се указује да је предметна имовина стечена на законит начин и да не произлази из кривичног дела.

Када је у питању апартман на Копачици који је одузет од АА, Апелациони суд у Београду налази да је првостепени суд дао правилне разлоге за свој закључак да постоји очигледна несразмера између законитих прихода осуђене АА и вредности наведеног апартмана који је она купила, посебно када се имају у виду подаци унети у матичну евиденцију о осигураницима Републичког Фонда за пензијско и инвалидско осигурање о оствареној нето заради за осуђену од 2002. до 2011. године, односно подаци Управе о приходима и радном односу и приходима ван радног односа за осуђену за исти период, као и наводи осуђене да она у том периоду из месеца у месец није знала како ће новчано да “затвори сваки месец”, да је морала да финансира одбрану свог ... ГГ, да је у том периоду велики новац давала на адвокате и свакодневно одлазила у посете супругу и давала новац на пакете као и да се ГГ разболео 2008. или 2009. године у затвору, те да је била у веома тешкој ситуацији из разлога што је морала да плаћа његово лечење, односно да је била приморана да узима новчане позајмице и да прода стан број ... у ... у улици ... за износ од 19.000 евра. Дакле, како је окривљена сама навела да је у том периоду била у тешкој материјалној ситуацији а којим наводима је првостепени суд правилно покљонио веру као јасним, логичним и искреним, односно када се на страни расхода додају и трошкови просечне потрошачке корпе које је осуђена имала за задовољење основних животних потреба за себе и своје двоје малолетне деце сасвим је јасно да она у том периоду није имала неопходне законите приходе и средства за куповину апартмана на ... чија је вредност 30.000 евра, посебно имајући у виду да је Апелациони суд у Београду, закључио да је и стан број ... у ... који је продала за 19.000 евра стечен на незаконит начин, због чега су и супротни жалбени наводи АА и њеног пуномоћника оцењени као неосновани. Наводи одбране којима се указује да је предметни апартман купљен новцем који је АА дао ББ, су од стране овог суда оцењени као неосновани, будући да током овог поступка АА није доказала да је наведени новац добила од ББ, имајући у виду да одбрана током поступка није доставила евентуално признаницу или извод са рачуна из банке, на основу којих доказа би евентуално могла да се цени законитост наведеног прихода. Првостепени суд, такође

у овом делу правилно није прихватио исказ ЂЂ да је предметни новац дао АА, будући да ни сведок ни АА нису могли да се изјасне да ли се радило о позајмици новца и са којим роком враћања, учињеном поклону или новцу датом на коришћење без камате. Притом по правилном закључку првостепеног суда није ни животно ни логично да АА која је сама истакла да је у том периоду била у тешкој материјаној ситуацији већи део новца од наводно позајмљених 63,000,00 евра и то 35,000,00 евра, позајми даље ЕЕ за инвестирање у послу са стоком који новац јој по сопственом казивању још није враћен. Имајући у виду напред изнето Апелациони суд у Београду, посебно одељење је закључио да су жалбе АА и њеног пуномоћника неосноване.

Међутим, када је у питању став два побијаног решења, дакле део у коме је одбијен захтев за трајно одузимање имовине проистекле из кривичног дела Тушилаштва за организовани криминал Оик.бр.15/19 од 29.12.2020. године, Апелациони суд у Београду налази да је у том делу жалба тужиоца основана те да се основано жалбом тужиоца указује да је и наведена имовина проистекла из кривичног дела, те да су испуњени услови за трајно одузимање исте, због чега је у том делу Апелациони суд у Београду, Посебно одељење преиначио првостепено решење те од АА одузео и предметну имовину и то вредност коју је осуђена АА примила на име купопродајне цене (19.000 евра противвредност 1.547.369,50 динара према средњем курсу НБС на дан исплате), стана у улици ... објекат ... стан број ... на основу уговора о купопродаји са ББ из ... као и износ од 6.000.000,00 динара који је примила на име купопродајне цене на основу уговора о купопродаји непокретности од 26.12.2018. године, којим је продавцу ПД "...” д.о.о. ... чији је власник ВВ продала непокретност – пољопривредно земљиште на катастарској парцели број ... КО ..., површине 9,40 ари, број ... КО ... површине 1149 ари и број ... КО ... површине 12,01 ари а управо из разлога који су наведени и у претходном делу образложења овог решења. Наиме, из правноснажне пресуде Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Спк.По1.бр.396/20 од 17.06.2020. године, којом је АА осуђена између осталог је утврђено да имовина која потиче из фиктивног уговора о поклону од 20.06.2018. године, у коме се АА појављује као поклонопримац а ЖЖ као поклонодавац у ствари потиче из криминалне делатности окривљеног ГГ како је то описано у ставу два тачка два диспозитива предметне правноснажне пресуде. Наиме, АА је као припадник организоване криминалне групе извршила конверзију и пренос имовине у износу од 2.467.500,00 динара са знањем да та имовине потиче од криминалне делатности окривљеног ГГ (организатора организоване криминалне групе), тако што је заједно са окривљеним ГГ и окривљеним ВВ (припадником ОКГ у односу на кога је поступак правноснажно окончан), а како би се прикрило незаконито порекло те имовине истовремено створио правни основ за стицање исте постигли договор да имовина која је купљена дана 21.08.2001. године (катастарска парцела број ... КО ... површине 9,40 ари, број ... КО ... површине 1149 ари и број ... КО ... површине 1201 ари) по усменим инструкцијама окривљеног ГГ и његовим новцем на име ЖЖ на основу уговора о купопродаји непокретности оверених у Општинском суду у Крушевцу под Ов.бр.3321/2001 и Ов.бр.3320/2001 од продавца ЗЗ и ИИ за укупан износ од 2.467.500,00 динара, коме је окривљени ГГ наложио да уговором о поклону наведене непокретности поклони његовој ... АА што је он и учинио уговором о поклону од 20.06.2018. године овереним под ОПУ: 489/2018, након чега је АА на основу уговора о купопродаји непокретности од 26.12.2018. године као продавац пренела наведене

непокретности ПД “...” д.о.о. ... чији је власник окривљени ВВ а директор ЈЈ за укупан износ од 7.500.000,00 динара (уговор солемнизован од стране јавног бележника Дубравке Шокорац из Крушевца под ОПУ: 1000-2018 дана 26.12.2018. године) који износ је знатно изнад њихове реалне укупне тржишне вредности у износу од 4.022.400,00 динара, тако што је наведено предузеће са свог рачуна на рачун АА исплатило укупно 6.000.000,00 динара дана 21.01.2019. године, 22.01.2019. године, 23.01.2019. године, 24.01.2019. године и 25.01.2019. године. Стога се како се то основано жалбом тужиоца указује не може прихватити став првостепеног суда да је АА законито стекла уговорени износ од 7.500.000,00 динара (односно 6.000.000,00 динара) колико је на основу наведеног уговора исплаћено односно наведене износе ни у ком случају не може признати као законит приход окривљене АА, будући да је неспорно за радње које из којих је проистекао наведени износ АА оглашена кривом и осуђена због извршења кривичног дела праће новца у продуженом трајању из члана 245 став 2 у вези става 1 у вези члана 61 Кривичног законика пресудом Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Спк.По1.бр.39/20 од 17.06.2020. године, дакле неспорно је да је наведени износ проистекао из кривичног дела, односно да се ради о незаконитом приходу АА.

Такође, како се то основано указује жалбом тужиоца, осуђена АА је стекла незаконит приход и продајом стана број ... који се налази у .. на нивоу ... у објекту ... површине 31,27 м2 а који се налази у стамбено-пословној згради у ..., улица ... број ..., будући да наведена чињеница такође произлази из правноснажне пресуде Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Спк.По1.бр.39/20 од 17.06.2020. године из које произлази да је у периоду од 31.12.2004. године до 15.08.2019. године АА заједно са својим супругом окривљеним ГГ према коме је поступак раздвојен вршила конверзију и пренос имовине у укупном износу од 200.000 евра са знањем да та имовина потиче од криминалне делатности окривљеног ГГ у намери да се прикрије незаконито порекло те имовине, те су користи ту имовину тако што је са окривљеним ГГ дана 31.12.2004. године као суинвеститор са ДД званом “...” као инвеститором закључила уговор о заједничком финансирању градње стамбено-пословних објеката А, Б и Ц на катастарским парцелама број ..., ... и ... КО ... којим је уговорено да новац у износу од 200.000 евра који је окривљени ГГ претходно позајмио ДД а који потиче из криминалне активности окривљеног ГГ представља улагање окривљене АА у изградњу поменутих стамбено-пословних објеката те да на име овог улагања инвеститор ДД преузима обавезу да суинвеститору окривљеној АА преда у својину и државину 6 стамбених јединица у стамбено-пословном објекту Ц те по завршетку изградње стамбено-пословних објеката и добијању употребне дозволе за те објекте дана 25.12.2007. године окривљена АА по договору са окривљеним ГГ дана 28.01.2008. године са ДД као инвеститором закључила анекс уговора о заједничком финансирању градње стамбено-пословних објеката А, Б и Ц на напред наведеним катастарским парцелама на основу ког је окривљена АА постала власник и држалац 6 станова, дакле 5 станова који су одузети првостепеним решењем као и стана број ... који се налази на нивоу 3 у оквиру објекта Ц површине 31,27 м2, који је према исказу окривљене АА у међувремену дана 26.03.2008. године продала ББ за износ од 19.000 евра. Имајући у виду да је неспорно утврђено да се ради о имовини која је проистекла из кривичног дела, будући да је АА наведену вредност остварила на основу криминалних активности које су доказане правноснажном пресудом, те нема никакве сумње да се у конкретном

случају ради о незаконитим приходима који су у очигледној несразмери са законитим приходима породице АА, Апелациони суд у Београду је и у овом делу преиначио побијану пресуду и усвојио захтев тужиоца да се предметна имовина одузме од АА. По налажењу Апелационог суда у Београду, Посебно одељење, чињеница да наведеног прихода тренутно “нема” односно да не постоји на неком банковном рачуну или у готовини, будући да је предметни стан АА продала није од утицаја на доношење другачије одлуке, будући да се по налажењу Апелационог суда у Београду неспорно ради о имовини која је стечена на незаконит начин, односно извршењем кривичног дела те да су стога испуњени услови да се предметна имовина од АА и одузме, стим што ће начин на који ће предметна имовина бити одузета бити предмет поступка принудног извршења сходно Закону о извршењу и обезбеђењу. Ово посебно ако се има у виду одредба члана 3 став 1 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела којим је прописано да се имовином сматра добро сваке врсте у Републици Србији или иностранству, материјално или нематеријално, покретно или непокретно, процењиво или непроцењиво велике вредности, удели у правном лицу и исправе у било којој форми којима се доказује право или инетерс у односу на такво добро. Имовином се сматра и приход или друга корист остварена, непосредно или посредно, из кривичног дела, као и добро у које је она претворена или са којим је помешана.

Са свега напред изнетог, Апелациони суд у Београду је донео одлуку као у диспозитиву решења на основу одредбе члана 467 став 4 ЗКП.

Записничар-виши саветник
Александар Багаш,с.р.

Председник већа-судија
Растко Поповић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић